



ב"ל (תל-אביב-יפו) 23215-05-11 - יעקב דולב נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 23215-05-11 - יעקב דולב נ' המוסד לביטוח לאומי מחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 23215-05-11

יעקב דולב

נגד

המוסד לביטוח לאומי

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[23.01.2013]

כב' השופטת סיגל דוידוב-מוטולה

ע"י ב"כ עו"ד תומר בכר

ע"י ב"כ עו"ד מלכה קריצמן

פסק דין

פתיח ורקע עובדתי

1. לפני תביעה שהוגשה כנגד החלטת הנתבע מיום 12.12.10, לדחות את בקשת התובע להכיר בירידה בשמיעה ובטנטון כשתי פגיעות נפרדות בעבודה.

בהתאם להסכמת הצדדים בדיון המוקדם, ניתן פסק הדין על יסוד העובדות המוסכמות וסיכומים בכתב שהגישו הצדדים.

2. התובע, יליד 1946, עבד כמנהל עבודה בנתב"ג ומשך שנים רבות - עד לשנת 2000 או סמוך לכך - נחשף לרעש במסגרת עבודתו. התובע פנה לנתבע בתביעה להכיר בו כנפגע עבודה, הן בשל ירידה בשמיעה והן בשל טנטון. תביעותיו נדחו - ביום 17.4.08 הוחלט לדחות את תביעתו בגין ירידה בשמיעה, וביום 15.12.09 נדחתה התביעה בגין טנטון.

3. בעקבות החלטת הנתבע מיום 17.4.08, הגיש התובע תביעה לבית דין זה (בל' 3766/08). בפסק הדין שניתן על ידי השופטת רות צדיק ביום 11.11.09 (להלן - פסק הדין), נקבע כי "הפגיעה בשמיעת התובע (ירידה בשמיעה וטנטון) הינה כתוצאה מחשיפת התובע לרעש מזיק בעבודה".

4. בעקבות פסק הדין, הגיש התובע תביעה לקביעת דרגת נכות. ועדה רפואית מדרג ראשון, שהתכנסה בעניינו ביום 11.4.10, קבעה לתובע נכות יציבה בשיעור 10% בגין טנטון בתחולה מיום 14.4.03 ונכות יציבה בשיעור 10% בגין ירידה בשמיעה (15% בהפחתת 5%), בתחולה מיום 19.7.07 - וסך הכל 19% נכות. התובע הגיש ערעור על החלטת הוועדה - אך משך את הערעור, וההחלטה הפכה חלוטה.

5. על בסיס נתונים אלה שולם לתובע מענק בגין פגיעה (אחת) בעבודה, הכוללת כאמור הן את הירידה בשמיעה והן את הטנטון. בהתאם לקבוע בסעיף 98 לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה - 1995 (להלן - החוק), המענק חושב כנגזרת משכרו של התובע ברבע השנה שקדם ליום הראשון בעדו מגיעים דמי פגיעה, היינו לפי רבע השנה שקדם ליום תחילת הטנטון.

6. התובע השיג על דרך חישוב המענק בפני פקיד התביעות, אך פקיד התביעות עמד על דעתו והבהיר כי "מדובר בירידה בשמיעה וטנטון אשר הן תוצאה של עבודה ברעש. אילו היה מדובר בשתי מחלות הרי שהיה צורך בהגשת שתי תביעות ושתי ועדות שיקבעו נכות. מדובר באפשרות לקבוע שתי תחולות נכות בגין אותה פגיעה" (החלטה מיום 12.12.10).

טענות הצדדים

7. לטענת התובע, במסגרת פסק הדין הוכרו בעניינו שתי פגיעות נפרדות בעבודה - האחת טנטון והשנייה ירידה בשמיעה. גם הוועדה הרפואית קבעה, לגישתו, נכויות נפרדות בגין שתי פגיעות שונות, וכראיה - מועד תחולת הנכות השונה ביחס לכל אחת מהן, עם פער של ארבע שנים שאינו פער זניח. התובע סבור כי למרות ששתי הפגיעות נגרמו כתוצאה מחשיפה לרעש מזיק, כל אחת מהן עומדת בפני עצמה. התובע מוסיף כי אמנם הגיש טופס אחד לקביעת דרגת נכות מעבודה, ואמנם התכנסה בעניינו ועדה אחת בלבד - אך אין בעניינים פרוצדוראליים אלו, שנעשו מטעמי יעילות, כדי לפגוע בזכות מהותית שלו.

8. התובע מוסיף כי אין מדובר כלל במצב של "החמרת מצב", וגם לא במצב של אירוע אחד שגרם לשתי פגיעות, אלא בשתי פגיעות נפרדות לחלוטין עם פער זמנים ביניהן. עוד הינו מדגיש כי טנטון אינו יכול להוביל לירידה בשמיעה, וממילא לא ניתן לבצע היקש ממצב של "החמרת מצב".

התובע מבהיר כי שכרו בשנת 2007 היה גבוה משמעותית משכרו בשנת 2003, ולכן יש חשיבות רבה מבחינתו כי כל אחת מהפגיעות תוכר כפגיעה נפרדת.

9. הנתבע מפנה לטופס התביעה שהגיש התובע בשנת 2007, בו התייחס לשתי הפגיעות כמקשה אחת. גם את תביעתו לקביעת דרגת נכות, כפי שהוגשה בשנת 2010, הגיש במאוחד לגבי שתי הפגיעות וציין כי מועד הפגיעה הינו 31.5.07 וכי "בעקבות חשיפה לרעש חזק במסגרת עבודתי התחלתי לסבול מירידה בשמיעה וצפצופים באזניים". היינו, התובע עצמו לא ביצע בזמן אמת הפרדה בין שתי תאונות נפרדות; בהתאם, ישבה בעניינו ועדה רפואית אחת - שדנה בשתי פגיעות כתוצאה מאותה פגיעה. גם הוועדה לא התייחסה לשתי פגיעות נפרדות בעבודה, וקבעה את מועד תחולת הנכות בגין ירידה בשמיעה לשנת 2007 רק כיוון שלא עמדו בפניה בדיקות שמיעה רלוונטיות למועד סיום החשיפה לרעש בשנת 2000.

10. הנתבע מוסיף כי בהתאם להוראות סעיף 84'א' לחוק, טנטון הנובע מחשיפה לרעש מזיק "לעד יחבור לליקוי שמיעה", ולא בכדי קשר המחוקק בין השניים. מאחר שטנטון הנובע מחשיפה לרעש אינו יכול להתפתח באופן עצמאי ללא ליקוי שמיעה לצידו, ברור כי לא היה בכוונת הוועדה להכיר בשני אירועים נפרדים. לטענת הנתבע, גם אם טענה הוועדה שעה שקבעה מועדים שונים, הרי שאין להוסיף על טעות זו ולקבוע כי מדובר בשתי פגיעות נפרדות. דיון והכרעה
11. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובכלל החומר המצוי בתיק, הגעתי למסקנה כי דין התביעה להידחות. להלן יפורטו הנימוקים לכך.
12. גם לפי הדין שקדם לחקיקת סעיף 84'א' לחוק - טנטון הוכר ככל שהיה פועל יוצא מליקוי שמיעה מושרה רעש, ולא בפני עצמו (עב"ל 53/08 לאוניד ברלכיס - המוסד לביטוח לאומי, מיום 2.10.08). הקשר בין ליקוי השמיעה והטנטון התחזק עם התיקון לחוק בשנת 2005, במסגרת הוראת סעיף 84'א'(ב) לחוק. הוראה זו קובעת כי ניתן להכיר בטנטון כפגיעה בעבודה רק ככל שמתקיימים התנאים להכרה בליקוי השמיעה ככזה, וכפוף לתנאים נוספים לרבות הפחתת כושר השמיעה בתדירויות הגבוהות בשיעור של 25 דציבל לפחות.
13. במקרה זה, התובע נפגע כתוצאה מחשיפה חוזרת ונשנית לרעש במקום עבודתו, אשר הסתיימה - לפי האמור בפרוטוקול הוועדה הרפואית - עוד בשנת 2000. כתוצאה מהחשיפה המצטברת לרעש במקום העבודה נפגע התובע בשני אופנים - חלה אצלו ירידה בשמיעה, וכן החל לסבול מטנטון. התובע לא טען בשום שלב, טרם הגשת תביעה זו, כי מדובר בשתי פגיעות נפרדות שאירעו בשתי נקודות שונות בזמן במהלך תקופת עבודתו, אלא התייחס אליהן לכל אורך הדרך כמקשה אחת.
14. הוועדה אמנם קבעה את מועד תחולת הנכות בגין טנטון לשנת 2003, בהתאם למועדי המסמכים הרפואיים שהוצגו בפניה, אך מהאמור לעיל עולה כי הטנטון לא יכול היה לעמוד בפני עצמו ובהכרח התלווה אליו ליקוי שמיעה מושרה רעש (שאם לא כן - לא ניתן היה לפסוק לטובת התובע אחוזי נכות בגינו). הוועדה אמנם קבעה את מועד תחולת הנכות בגין ליקוי השמיעה לשנת 2007, אך ברור מהנמקתה כי לא סברה שהליקוי החל רק בשנה זו (שבע שנים לאחר הפסקת החשיפה לרעש). נהפוך הוא - הוועדה נימקה כי אין בידיה בדיקת שמיעה עדכנית לשנת 2000, ולכן הינה קובעת את אחוזי הנכות בגין הירידה בשמיעה בהתאם לבדיקת שמיעה משנת 2007, ומפחיתה מכך 5% "בגין גיל, בריאות ומחלות ואי חשיפה לרעש מזיק כ - 10 שנים".
- גם אם טענה הוועדה בקביעת מועדי התחולה - לא נובע מכך כי מדובר בשתי פגיעות נפרדות העומדות כל אחת בפני עצמה (וראו גם את עב"ל 751/08 דניאל חמני - המוסד לביטוח לאומי, מיום 27.1.10 - הגם שבמסגרתו הוכר ליקוי השמיעה טרם הטנטון ולא להיפך).
15. סוף דבר - לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטת הנתבע מיום 12.12.10. לאור זאת, התביעה נדחית. כמקובל בתיקי ביטחון סוציאלי, אין צו להוצאות.
- ניתן היום, י"ב שבט תשע"ג, 23 ינואר 2013, בהעדר הצדדים.